

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΟΙ "ΜΑΥΡΟΙ ΦΙΓΚΑΡΩ,, ΤΟΥ ΣΟΥΔΑΝ

"Ένα περίεργο βιβλίο για τους μαύρους κομμωτές της Αφρικής. Η ζωή και τα έθιμα της φυλής των «Σίλλουκς». Το κομμωτήριο ενός μαύρου φιγκαρώ. Η τελετή της εκλογής ενός φυλαρχού. Οι «Ντίγκας» που πίνουν το αίμα των θυμάτων τους. Η αλλόκοτη πίτες των «Νουμπας». Τα περιέργα ήθη των «Νουμπας». Η άσπρες περρούκες του κενυάων τους κλπ. κλπ.

ΕΔΩ και λίγες μέρες εξεδόθη στο Λονδίνο ένα παριδοξο βιβλίο με τον τίτλο «Οι Μαύροι Φιγκαρώ», γεμάτο από περιέργες και άγνωστες πληροφορίες για τις άγριες φυλές των μαύρων Ιθαγενών που κατοικούν σε βάθη του Σουδάν, σε περιοχές δηλαδή που αποτελούνται από άπυρνα τέλματα, έστις θανατηφόρον πυρετώ και από πυκνά και σκοτεινές βόχθρες. Από το βιβλίο αυτό, φαίνεται ότι η ζωή των Ιθαγενών του Σουδάν, δεν σημειώσε καμιά πρόοδο από την εποχή που οι διάσημοι εξερευνηταί Μαίκερ, Στάνλεϊ και Λίβιγγστον έπεσκέφθησαν την έρημική χώρα τους και μελέτησαν τα έθιμά τους.

Μιά λοιπόν από τις φυλές αυτές, ή πιο παράξενη, εινε ή φυλή των «Σίλλουκς». Οι Ιθαγενείς αυτοί εινε σχεδόν όλοι γίγαντες!

Κι' αλήθεια πάρα πολύ λίγοι εινε εκείνοι που έχουν ανάστημα πιο κάτω από τα 2 μέτρα. Όλοι σχεδόν οι Ιθαγενείς, άνδρες και γυναίκες, έχουν ύψος,α, άγαμιατώδη κορμά που φτάνουν στο ύψος τα 2 μ. 20 εκ. Αν υπολογίτη δέ κανείς και το ύψος των μαλλιών τους, έχουμε τότε οσοτά δύομισά μέτρα! Κι' ο λόγος εινε ότι οι «Σίλλουκς» αγαπούν τα παράξενα χτενίσματα, τα όποια ύπολογ, υμένος εινε θραματικά και πανύψηλα. Φανταστήτε ότι οι μαύροι αυτοί, όταν φαλόνονται για να κοιμηθούν,στηρίζουν το σβέρο τους σ' ένα στενόμακρο ξύλο, για να μη χαλάρουν το χτενίσμα των μαλλιών τους, γιατί με τον τρόπο αυτό, το κεφάλι τους δεν άκούμπεται ποτέ καταγής.

Περιτόν εινε τώρα ν' αναφέρουμε ότι ή πιο μεγάλη κι' ή πιο άξιοσέβαστη προσωπικότης σ' ένα χωριό «Σίλλουκς» δέν εινε ούτε ο φυλαρχος, ούτε ο μάγος, αλλά ο μπαρμπερς, ο «κομμωτής», ο μαύρος Φιγκαρώ. Το έπάγγελμα του κουρέα θεωρείται εκεί από τα πιο ιερά και κληρονομείται από πατέρα σε γιού, επί ολόκληρους αιώνες.

Το «κομμωτήριο» του μαύρου φιγκαρώ μας βρίσκεται στη μέση της Πλατείας του χωριού,έκει που οι Ιθαγενείς άλλων χωριών έχουν την ιερή καλάβα τους με τα ξόανα των θεών τους.Το κομείο αυτό εινε στολισμένο με δορές λεοπαράδεως και με πολύχρωμα φτερά πουλιών. Στην εισοδό του κρέονται μερικες σειρές από δόντια προκοδείλου, που αποτελούν φυλαχτά για το κακό μάτι. Τέλος, όπως σ' όλα τα Ενωρατικά κομεία, λίγο πιο μπροστά από την εισοδό, υπάρχει ένα πελώριο ξύλινο κεφάλι, σκαλισμένο με πρότογονο τρόπο, που δείχνει ένα από τα φραιότερα και τα καλύτερα χτενίσματα που κάνει ο μαύρος φιγκαρώ. Με άλλα λόγια, αυτό το πελώριο ξόανο εινε ή «κούβλα» του!..

Το έσωτερικό του κομείου δέν εινε και τόσο καθαρό, μα τί περράζει; Στη μέση, έχει ένα είδος μικρής εξέδρας, άπάνω στην οποία άνεβαίνει και κάθεται σ' ένα τρίποδο ο πελάτης ή ή φιλάρεση πελάτισσα. Ο κομμωτής τότε με διάφορα χτενια από κόκκαλα ψαριών και διάφορες πομάδες από λίπος βουβάλων, που δέν εινε και τόσο υλομο, περιτομείται τα μαλλιά των πελατών του και τους κάνει ένα μνημειώδες χτενίσμα που ιταρεί να διατηρηθή ένα ολόκληρο μήνα! Καθώς βλέπετε, θα ξέρη κι' αυτός το μυστικό της «περμανάνς».

Ο μαύρος φιγκαρώ κατόπιν δέχεται την άμοιβή του. Μα οι πελάτες του δέν τόν πληρώνουν με νομίσματα, γιατί αυτά εινε άγνωστα εκεί κάτω. Άπλως του κάνουν δώρο ένα πρόβατο, μία κατσικιά, μία δορά άγρίων θρίων και ό,τι άλλο πολύτιμο πράγμα νομίζουν πως μπορεί να τού άρθεσι. Η γυναίκες συνήθως τόν πληρώνουν με ξη όρνιθες ή δυό γερούς και ζωμούς κοκόρους. Μία τέτοια άμοιβή δέν πρέπει να ζάς φανή υπερβολική, τουλάχιστον για τις γυναίκες, γιατί όλες ή φιλάρεσες των Σίλλουκς δέν χτενίζουν μόνο τα μαλλιά τους, αλλά ξυρίζουν κι' ένα τμήμα του κεφαλιού τους.

Η ζωή των Ιθαγενών του Σουδάν εινε τρομερά πολύπλοκη γιατί έχει άράνταστη έθιμοειτία, όχι μόνο για τις γεννήσεις, τους γάμους και τους θανάτους, αλλά και για τις πιο άπτες, και πιο μικρές κι'

άσημαντες εκδηλώσεις της ζωής.

Οι «Σίλλουκς» έχουν έναν άρχηγό που τόν λένε «Μέκ» κι' ο όποιος άνακηρύσσεται φυλαρχος, έπειτ' άπ' την άκόλουθη παράξη τελετή:

Οι πολειμιστάι της φυλής διαλέγουν τόν πιο γερό και τόν πιο ψηλό άπ' όλους και τόν άδηγούν στην δχθή του ιερού ποταμού, όπου τότε βάζουν να καθίση πάνω σε μία δορά λεοπαράδεως. Γύρω του τότε συγκεντρώνεται ο λαός. Οι Ιθαγενείς τών βορεινών χωριών, άρχίζουν αυτή την τελετή με τη θυσία ενός άσπρου βοδιού. Οι μαύροι του Νότου προσφέρουν σόν καινούργιο φυλαχτό τους μία ψωθένο. Ο «Μέκ» έπειτα εινε υποχρεωμένος να λουστή πρώτα με ζεστό κι' ύστερα με κρύο νερό. Αύτα τα δυό λουτρά έχουν τη σημασία τους: ο Φύλαρχος δηλαδή δέν πρέπει να εινε ποτέ ούτε πολύ ζεστός (θυμωμένος) ούτε πολύ κρύος (άπαθής). Έπειτα ο νομωτής του χωριού πλησιάζει με έπισιμότητα και χτενίζει τα μαλλιά του μ' ένα ιδιαίτερο και μερπεδίνο χτενίσμα, γιατί κάθε «Μέκ» έχει και το δικό του χτενίσμα.

Κατόπιν, όλοι οι μαύροι σάβουν καταγής του κεφαλι και τόν προσκυνούν, γιατί ο Μέκ εινε ή ένας όσος του Νουζ - Βάγκ, το πνεύματος δηλαδή τών προόνων.

Τέλος, τού φοροδόν ένα ζευγάρι σανδάλια από δέσμα ίπποπόταμου που εινε πάρα πολύ στενά. Μ' αυτά τα σανδάλια πρέπει να περπατήη στο έξος ο φυλαρχος, γιατί έτσι οι ύπαικοί του θα εινε αίσιουον ότι θα μόρηθ να καταλάβη τί θα πύ πόνος και δυστυχία!..

Μιά άλλη επίσης περίεργη φυλή έκεινης της περιοχής εινε ή φυλή των «Ντίγκας». Οι Ιθαγενείς της φυλής αυτής τόν τελειούς γεμιοί. Εινε από τους πιο άγριους μαύρους του Σουδάν και πίνουν με άπιστευτη βουλιμία το αίμα των θυμάτων τους. Οι «Ντίγκας» λατρεύουν τα βουβάλια κι' έχουν ένα ασφο άριστους θρησκευτικούς θίμους γι' αυτά. Περιτόν εινε ν' αναφέρη κανείς πως έχουν το πάθος του παραδόξου χτενίσματος των μαλλιών. Σ' αυτούς όμως ο κομμωτής, ο φυλαρχος κι' ο μάγος εινε ένα και το αυτό πρόσωπο. Τοίσο σημαίνει ότι ο «Ντίγκας» εινε πιο άπολίτιστος από τους «Σίλλουκς».

Περιτόν επίσης Ιθαγενείς εινε και οι «Νουβές» που έχουν πάντα τα μάτια τους κόκκινα από μία πυρετώδη έσφα γιατι τρώνε συνεχώς τα φύλλα ενός προεργουνο νορκωτικού που έξάπτει την φαντασία. Κι' αυτοί οι μαύροι πίνουν άπληστοι το αίμα τών θυμάτων τους και λατρεύουν ένα τριτόσιο και παιναίλιαιο όπλο, το δορό Κίφ, που πιστεύουν ότι τους τού έφριξεν από τόν ουράνιο ό θείο τους. Οι Ιθαγενείς αυτοί εινε όμως και μανιώδες καπνιστάι. Έχουν δέ περίεργες πίτες μαζοριές 75 εκατοστά του μέτρου, ή όποτες αποτελούνται από ηλιό ψημένο, από κοκκίνο ξύλο και σχιστόλιθο. Πιο άλλόκοτη όστόσο εινε ή καπνοσκακουλιά τους, ή όποια έχει τις διαστάσεις ένος μεγάλου ταχυοδίου και την όποια χρησιμοποιούν και για προσκέφαλο.

Τέλος, ή φυλή των «Νουμπας» έχει κι' αυτή περιεργα έθιμα. Καμιά από τις γυναίκες τών «Νουμπας» δέν άπορασεί να παντρευτή, αν ο μέλλων σύζυγός της δέν έχει σκοτάσει τουλάχιστον τρεις έσθρους του.Μα κι' αυτοί οι Ιθαγενείς έχουν το πάθος του άφαιου χτενίσματος. Ο εξερευνητής μας που έγραψε το βιβλίο που άναφέραμε -δ' Αγγλος, Νόσβιλ Φάιφ - συνάντησε μία μέρα μία συντροφιά κυνηγών

«Νουμπας», οι όποιοι φανόντουσαν ότι ειλαν από κεφάλι τους μία περρούδα από...άσπρα λουκάνια! Όταν όμως τους πλησίασε, κατάλαβε πως δέν ήταν λουκάνια. Ήσαν άπλοστατα περιεργες μπουζίες, άλειμμένες με λίπος και κωλοία. Αυτό για τους «Νουμπας» εινε το ιδεώδες χτενίσμα των μαλλιών. Οι Ιθαγενείς αυτοί έχουν και παράξενα γαστρονομικά γούστα. Τρώνε ζωντανά φείδια και κρέας προκοδείλου, πεμφρονούντες τα πρόβατα τους και τις κταίρες τους...

Καθώς βλέπετε λοιπόν, οι «Μαύροι Φιγκαρώ» στα βάθη του Σουδάν μπορούν να συγκριθούν, κατά ένα τρόπο, με τους παρισινούς κομμωτάς της μόδας, γιατί κι' οι πρώτοι κι' οι δεύτεροι τόν μία ζωή γαρδιμένη, χτενίζονται τα μαλλιά τών πελατών τους, σύμφωνα με τις Ιδιοτροπίες της φαντασίας τους.

ΑΛΑΝΤΟ ΜΠΙΑΝΚΙ

Πολειμιστής του Σουδάν

*Από της 20ης Σεπτεμβρίου άρχεται λειτουργοία μοναδική ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορέ, μάτων υπό την διεύθυνση της διαπρεπούς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ. — Σύνταγμα — Μητροπόλεως 14Α. — ΑΘΗΝΑΙ.